



KOLESZTERIN

2009. január

A Kálldor Miklós Kollégium lapja

A kis Barack is Kálldoros volt



INTERJÚ

ROCK AND ROLL

Nemes Jánossal

UNISEX

SZILIKON ÉS BOTOX

Férfi és női szemmel

DÓGOK

SZÓKÉK

Egy fodrász naplójából



Félév

Sitty-sutty eltelt a félév. Végre kézbe kapta mindenki munkájának jól megérdemelt gyümölcsét: a bizonyítványt!

Ez a gyümölcs idén bizony sokaknak csak olyan satnyára érett, mint a Tanú c. filmben a magyar narancs, ami ugye tkép citrom volt. (Jut eszembe: idén a film alkotója, Bacsó Péter a 40. Filmszemlén életműdíjat vehetett át.) A Marco csoportban pl. minden második gyerek arca torzult grimaszra, mikor bizonyítványát felapozta. Ezek a dokumentumok a teljesítmény hiányáról tanúskodnak, de az ezekre vonatkozó magyarázatok!!!! Azok már-már Karinthy Frigyes magaslátokat ostromolnak! A félévi kudarcok prezentációi persze nagyban függnek elszenvedőik szókincsétől, kreativitásától. Az egyszerűbbek pusztán egy vállrándítással igyekeztek jelezni, hogy több is vészett Mohácsnál. Na de volt, aki ugyan közgazdaságtanból súlyos vereséget szenvedett, de álmából riasztva is hosszan, választékosan tudta érzékeltetni, hogy részint az egészek szinte semmi jelentősége nincs, hiszen már biztos ajánlatokkal rendelkezik a jövőjére vonatkozóan, meg egyébként is félreértés és a tanári rosszindulat egy igen ritka kevercse az oka az érdemjegy váratlan merev egyenességének.

Remélhetőleg év végére nem a magyarázatok lesznek cizelláltabbak.

S.J..

TARTALOM

Félév	2
Hírek	3
Törzsgárda - évfordulók	3
Káldoros Barack	3
Ételosztás	3
Interjú	4
„Beszívott minket a rock and roll”...	4
Red Bullos kalandok (befejezés)	8
Ajánló	10
Film (Szabó M.)	10
Google: „filmszemle”	10
Könyvkuckó Ágival (G.Á.)	12
Stendhal: Vörös és fekete	12
Levél	14
Levél a laktanyából 5. (Lovas)...	14
Levél a tánciskolából (Franci) ...	15
Tudtad? (Naske S.)	17
Unisex	18
Szilikon és botox (Fülöp, Zeőke) ...	18
Dógok	20
Szókék (Szabó K.)	20
Megaszondom	23
Hogyan felejtsünk el egy...(Kiss L.)	23
Galéria	24



TÖRZSGÁRDA - ÉVFORDULÓK



Turán László, Balogh Mária és Singer János - egykor

30 éve (!!!) munkatársa a kollégiumnak Turán László (aki szintén kollégistaként is lakója volt intézményünknek) és Singer János.

Idén már ötödik éve, hogy kollégiumunkban dolgozik Böle Zsolt gazdasági vezető és Szabó Enikő tanárnő. 20 éve őrzi a Bakfark u-i épületet Jutka néni (Kiss Lajosné - aki épp úgy, mint a férje, kollégistánk is volt!) Szintén 20 éve tagja testületünknek Balogh Marcsi tanárnő is.

KÁLDOROS BARACK

A szorgos, fáradtságot nem ismerő zszurnaliszták kiderítették, hogy Obama ifjú korában meghatározó hónapokat töltött a Káldor Kollégiumban. Ennek tárgyi emlékét (kollégiumi trikó) büszkén mutatja az amerikai újságíróknak. Részletek a következő számban.

ÉTELOSZTÁS

Január 27-től négy héten át minden kedden ételosztást szerveztünk a hajléktalanok számára a Moszkva téren. Az akcióban szerepet vállalt a II. kerületi Önkormányzat is. Láng Zsolt polgármester úr is merte a gulyást a csövesek tányérjába. Ki az, aki elsőként kap?





"BESZÍVOTT MINKET A ROCK AND ROLL"

Beszélgetés Nemes János tanár úrral



Molnár Balázs tanár úr nyugdíjasként a lánykollégiumban folytatja munkáját. Helyére a fiúkhoz a Petőfi csoport élére Nemes János tanár úr érkezett.

Fülöp Zoltán: Köszöntjük minden diák nevében itt a kollégiumunkban.. Tudjuk, hogy zenéléssel foglalkozik. Mikor találkozott először a zenével?

Nemes János: Nyilván édesanyám méhében találkoztam először a zenével, mint minden ember. Jártam egy gyerektáborban, és ott felfedezte egy szobafőnök, hogy tisztán énekelek, volt közös éneklés gitárral, minden... és akkor küldött el engem egy fuvola-tanárhoz. Mondjuk, hogy onnan, de igazából gimis koromban kezdtem el zenélni, mint a legtöbb fiatal, lett zenekar, lettek

„Nagy példaképem Kurt Cobain, ha ez mond bárkinek bármit. Nirvana?”

fellépések, beszívott minket a rock and roll.

- A zenén kívül a középiskolában még mi iránt érdeklődött?

- A magyar nyelv és irodalom. Mind a kettő, tehát a nyelvtant is szerettem, ez elég ritka, de én szerettem a nyelvtant is. Szerettem írni. Ezért végeztem el a magyar szakot is.

- Volt példakép?

- Zenei? Nekem nagy példaképem Kurt Cobain, ha ez mond bárkinek, bármit. Az én generációmnak elég sokat. Kurt Cobain? Nirvana?

- Igen... igen!

- Annyiban nem a példaképem, hogy nálam egy picit fiatalabb volt, amikor öngyilkos lett. Egy ideig követtem őt, aztán elhagytam. 27 évesen lett öngyilkos. De ő



egy nagy... mondjuk, hogy művészi példakép.

- A zenélés mellett a tanár szakma az elhivatottsága. Ott volt példakép, van olyan tanár, akire, ha visszatekint, olyan tanár szeretne lenni, amilyen ő volt?

- Igen. Nekem azt hiszem szerencsém volt, sok jó tanárom volt. És kevés rossz. Nekem nagyon jó élményeim vannak a gimnáziumból. Az én osztályfőnököm, aki történelmet tanított (bár a történelemből számomra nem lett semmi), őt nagyon kedveltem, ő volt az énektanár is, ő alapította az együttest, melyben gimnazista korunkban végigjátszottuk Budapest helyeit. Ő például egy olyan ember volt, úgy hívták, hogy Oláh Lajos (most is úgy hívják, hogy Oláh Lajos). Ő megmutatta, hogy tanárnak lenni több, mint bejönni, leadni egy anyagot, tanárnak lenni, az azt is jelenti, hogy patronálni a gyerekeket, támogatni a céljaikban, felfedezni, hogy miben kreatívak, gondoskodni a fejlődésükről, a tehetséggondozásról. Azt hiszem, az igazi pedagógiai munka ez, és nem egy anyagnak a leadása. Bár egyébként az se semmi.

„Azt hiszem, engem az izgat, hogyan lehet segíteni a tanulókon.”

- Előtte tanított valahol?

- A kolesz előtt én tanítottam a Burattino iskolában, amely egy csepeli kisegítő iskola. Ott voltam osztályfőnök és énektanár. Ezen kívül még az óbudai Waldorf iskolában tanítottam zenét. S a mai napig magántanítok otthon. Kicsiket furulyázni, nagyobbakat fuvolázni, szaxofonozni. Esetleg szolfézásra. Sokat korrepetáltam magyarból.

- Mi az, amit a legjobban szeret a tanításban?

- Erről már a példaképem c. kérdésnél beszéltem, azt hiszem, engem az izgat, hogyan lehet segíteni a tanulókon. Ez a gimnazista korosztály, a kamaszok, nagyon közel állnak hozzám. Nemrég múltam el kamasz, ha egyáltalán elmúltam kamasznak lenni... Mert szerintem abból nehéz kinőni. S az nem is baj. Azt hiszem ez a legszebb része. Belelátni a problémáikba, belelátni a céljaikba, valahogy a burokból kiemelni őket és a mélyére hatolni az ő személyiségüknek. Jóban lenni velük. Nekem ez az igazi kihívás.

- Tudna választani a tanítás és a zene között?

- Azt hiszem, hogy nem. Szerencsém van, mert a zenét lehet tanítani, meg az egész zenélés egy tanítás. Az ember saját magát tanítja. Zenekarban a zenészek egymást tanítják. Nem tudnék egyik nélkül sem. De nem is tudnék pusztán zenélni. Ez ugyanaz, mint a tanítás és a tanulás. És egyébként tanárnak lenni is tanulás.

- A zenére visszatérve. Van kedvenc zenésze, zenekara? Olyan, amit esetleg a mi korosztályunk is ismer?



- A mai zenekarok közül? Szerintem a Kispál és a borz, azt mindenki ismeri, ők a 80-as évek végén kezdték, tehát ők generációkon átívelők. Mondjuk ők. Aztán a Balaton zenekar, amelyik szintén a 80-as évek elején kezdte, de most is teltházassal vonz. És akkor vannak modernebbek, mint pl az Erik Sumo Band, nem tudom mennyire ismeritek? Aztán Harcsa Veronika, aki egy nagy sztár jazzénekes, még nagyobb sztár is lesz belőle. 25-26 éves. Sorolhatnék még, mert elég sokat járok koncertekre.

„Remélem, hogy kialakul egy olyan társaság, amelyik zenélni, zenekart alakítani akar.”

- Itt a kollégiumban van olyan terve, hogy zenélésre oktatná a diákokat?

- Mindenképpen. Mindenképpen. Többen jelentették, hogy szeretnék. Érdeklődik a DJ-zés. Ehhez tudok segítséget nyújtani. Vannak programjaim a számítógépe. Talán meg is tudom szerezni ezeket a CD-eket. Ez egyébként egy nagy szerencse, a XXI. század vívmánya, hogy gyakorlatilag mindenki lehet otthon DJ. Ki lehet tanulni, vannak jó programok. Azon kívül itt van ez a szép Petroff pianínó. Bár az A, melyik is? Az egyvonalas A nem működik, de azon kívül úgy látom, mindegyik hang. Úgyhogy, ha valaki picit szeretne zongorázni - bár én nem tudok -, de egy alapszinten azért el lehet itt zenélni. Meg bárki hoz bármilyen hangszert ... s remélem, hogy - ez még a harmadik nap csak -, hogy kialakul egy olyan



Új frizurával



társaság, amelyik zenélni, zenekart alakítani akar. Számomra a legszebb emlék a gimnáziumi évekből a zenélés. Aki gimnáziumban zenélt, az nyert valamit. Volt egy generáció, mondjuk nálam 10 évvel idősebbek, mindenki zenélt. Gimnazistának lenni azt jelentette, hogy elővenni a rossz Fender gitárt, vagy ami van, orosz erősítőt, és nyomjad a rock and rollt! Ez egy kicsit kikopott, ezt sajnálom. De minden olyat támogatok, aki zenélni szeretne.

„Az első benyomások, ezek jók. Negatívumra majd visszatérünk pár hónap múlva.”

- Ki tudna emelni egy pozitívumot és egy negatívumot a kollégiumi első benyomásokból?

- Pozitívum eszembe jut. Azt veszem észre, mindenkinek vannak elképzelései, mindenkinek van véleménye. Markáns véleményt fogalmaznak meg akár a szabályokkal szemben, de én fontosnak tartom azt, hogy ezek vélemények, alá vannak támasztva, és elképzelések a világról. És gondolkoznak a srácok a jövőjükön. Ez mondjuk egy nagy pozitívum. Negatívum? Hirtelen nem is jut eszembe. Azt hiszem, ezt még nem nagyon tapasztaltam meg. De, ezek az első benyomások, ezek jók. Negatívumra majd visszatérünk pár hónap múlva.

- Hogy találtál rá erre a kollégiumi állásra? Hirdetésből, vagy már régebb óta ismered az igazgató urat esetleg?

„Jártam Pécsre főiskolára, voltam kollégiumban. Az egy főiskolai kollégium. Hát az ehhez képest egy... Banglades.”

- Nem, nem. Engem fölhívott a Homor Gizi, akivel ismertük egymást, meg hallott a munkámról a Waldorfbán, meg a Burattinoban, amiről már meséltem, és kérdezte, hogy lenne-e ehhez kedvem. És bejöttem ide, és összeismerkedtem a Singer Márta... Singer Márta!!! Szóval a Singer Jánossal és Kusztor Mártával leültem beszélgetni. Kialakult egy kölcsönös szimpátia, de ami ennél fontosabb volt, hogy itt végig is sétáltunk, be is ültem beszélgetni egy-két sráccal. Ez egy nagyon jól felszerelt kollégium. Mondjuk, jártam Pécsre főiskolára, voltam kollégiumban. Az egy főiskolai kollégium. Hát az ehhez képest egy... Banglades. Ez egy tényleg nagyon jól felszerelt hely. Áttekinthető. Nem laknak benne annyian. És persze rögtön kedvet kaptam hozzá.

Fülöp
Zoltán





RED BULLOS KALANDOK

Beszélgetés Gelencsér Ágival (befejező rész)

- Kérdeztük a kedves embereket - amúgy Olaszországban egy áldott lélek nem beszél angolul -, innen hogyan tudunk eljutni egy olyan helyre, ahonnan át tudunk menni Svájcba. Azt mondták, nem vagyunk normálisak, hogy idejöttünk. Itt van egy hegy, azon keresztül nem lehet átjutni. Csak néztünk. Hát jó, akkor stoppoljunk. Itt nincs út. De olyan nincs, hogy nincs út! Végül kiálltunk úgy 1 óra tájékán az út szélére zuhogó esőben, kettő fokban stoppolni, de öt óra alatt jött kb. három kocsi. Így ez elég necces volt. Egy kórház várótermében töltöttük az éjszakát, ahol akkora huzat volt, hogy... Reggel visszamentünk Torinóba, a civilizációba, ahol meg kiderült, hogy csak Eurolines megy Franciaországba, mert hogy Svájcra már nem maradt időnk. Arra meg nem lehet felsírni magad, mert ott rendőrök vannak, és nem engednek fel még a peronig sem, mert kérik a jegyed. Ha nincs jegyed, akkor para van. Egy napot ültünk Torino főterén. Sétálgattunk és gondolkoztunk, hogy mi legyen. S akkor jött megint egy éjszakázós, benzinkútról-benzinkútra dolog. Aztán Susából jutottunk át végül Lyonba. Másnap reggelre, délre kb. Lyonban megcsináltuk a feladatot, akkor már nagyon úgy tűnt, hogy sínen vagyunk, már semmi nem állíthat meg minket. De Lyonból meg TGV megy Párizsba. A TGV-nél még a peronig sem jutsz el. Puskás emberkék mászkálnak fel-alá, és nem engednek a peronra, ha nincsen ott a TGV-jegy a kezében.

- Jézus! És mivel mentetek tovább?

- Hát kimentünk a városszéli „sztésönre”, állomásra, és onnan elmentünk egy személyvonattal Chambérybe, ami mellette egy kis városka, és Chambéryből mentünk fel végül Párizsba, egy ilyen akármilyen vonattal. Oda sikerült besírni magunkat. Párizsban meg ugye nekem van ismerősöm, és úgy volt, hogy vele majd összefutunk. Odaérünk, és ő majd valahol ott lesz. De nem volt ott, mert nem tudta mikor érünk oda, s már hazament, nem tudott visszajönni, és akkor ott álltunk, zuhogott az eső, és olyan hideg volt, mint télen. Nem tudtuk mi lesz velünk, aztán próbáltuk besírni magunkat hostelbe, meg hotelbe, meg mindenhol, de nem jött össze. De aztán iszonyat nagy mázlink volt, mert egy magyar párral találkoztunk Párizs kellős közepén, és amikor már hatodszorra mentünk el ugyanazon az utcán, akkor megkérdezték: srácok, valami baj van, segíthetünk? Akkor ők fizették nekünk a hostelt. 15 euró fejenként. Így megúsztuk az éjszakát. az éjszakát. Aztán utána már ... vége.

- Hogy volt, volt egy közös találkozó valamilyen ponton?

- Ott is volt egy checkpoint, fent a Sacré Coeurnél, ott kaptunk mindenféle utasítást, hogy milyen a program a mai napra, meg a holnapi napra, hogy megyünk vissza...



- És hogy jöttetek vissza?
- Busszal. A magyaroknak volt egy busz, ami hazahozott minket a Népligetbe.
- Azt hittem, legalább egy koszos repülőjegy... még átbuszoztatok 24 órát?
- Jó volt a busz, csak nagyon hosszú, és én nem tudok buszon aludni, úgyhogy nekem volt egy jó éjszakám! De olyan parti volt Párizsban! Mert ugye az volt az egésznek a lényege, hogy záró parti! És az első háromból kettő magyar csapat volt. És az összes magyar csapat kiért! Úgyhogy a magyarok iszonyat jók voltak.
- És mit kapott az első?
- Az első valami olyasmit kapott, hogy világszerte bármilyen Red Bull rendezvényre ingyen mehet el.
- Mennyien voltak?
- Majdnem 250-en indultak, és kiért ebből 107 csapat, azt hiszem.
- A többiek amikor feladták, akkor mi volt a menet? Kibontották a borítékot?
- Elvileg saját maguknak kellett finanszírozniuk a haza utat. Ha jól tudom, akik nem jutottak ki Párizsba, azoknak a Red Bull nem állta a haza útjukat.
- Ti kaptatok valamit?
- Hát vacsit, meg valami tagságot kaptunk, és akkor... de nem volt világos, hogy mit is, mert fáradt is voltam, meg nem is érdekelt, hogy őszinte legyek. De valami Red Bull VIP tagságot kaptunk, ha van valami rendezvény, akkor mi nem tudom hogyan odamehetünk... ennyi.

„Az első háromból kettő magyar csapat volt.”

- Figyelj, Ági, én gratulálok neked. Megmondom őszintén, én nem hittem volna, hogy ezt végigcsinálod! Gondoltam: Bécs, azt csákány!
- Én azt hittem Budapest, csákány. Ehhez képest nagyon jó volt. Az első három nap repültünk Európa-szerte. Én kis sophival mentem, kis magassarkúban, és szoknyában, és borzasztó jól ment. Mindenkiel lezsíroztam mindent, nem volt semmi akadály. Aztán jöttek a hard times, nehéz idők... három napig nem tudtunk zuhanyozni, három, három napig!
- Németeknek egy hét se kottyán meg. Ki lett az első?
- Az első németek lettek.
- Gondoltam. Gratulálok az egész csapatnak, hogy ez sikerült. Következő?
- Ha lesz nyáron, akkor tuti megyek. Kis naci, szoknya, bikini és semmi nem lesz nálam. Végigjáróm a tengerpartot.
- És nevezel még ilyen Red Bullos dolgokon?
- Annyira nem vagyok Red Bull fan. Utálok a Red Bullt, tegyük hozzá! Volt olyan feladat, hogy Red Bull kólát kellett inni. Rájuk néztem, mondom: NEM! Utálok a Red Bullt. Utálok a kólát! De ha a kettőt összerakják, annál rosszabbat el sem tudok képzelni.

Mármarosi Henrik



FILM - SZABÓ MÁTÉ ROVATA

GOOGLE: "FILMSZEMLE"

Avagy az 5. O.K. Filmszemle előfutára + Bonus Feature: Slumdog Millionaire

Na szóval, megpróbálom összegezni az eddig összeszedett tudásomat a témáról, mert eredetileg nem is erről akartam cikket írni, de hát muszáj, mert mégis csak ez a 40. Magyar Filmszemle, mely január 27-től február 3-ig tart (tehát mire elolvassátok, kb. már pont nem lesz aktuális, és a cikket a díjak átadása előtt írom, ezért remélem, hogy az újság legfeljebb 3-án megjelenik majd, hogy legyen még min izgulnotok).



Első kérdés, ami felmerülhet bennetek: milyen úton tudtok a legkönnyebben eljutni a szükséges információkhoz? Ha beírátok a Google internetes keresőbe a „filmszemle” kifejezést, rögtön eljuttok a megoldáshoz, és megtaláljátok a filmszemle honlapját. És ami még ennél is

szenzációsabb hír, hogy a mi filmszemlénk, az O.K. Filmszemle már a 3. helyen ugrik elő a keresésnél (aki nem hiszi, járjon utána).

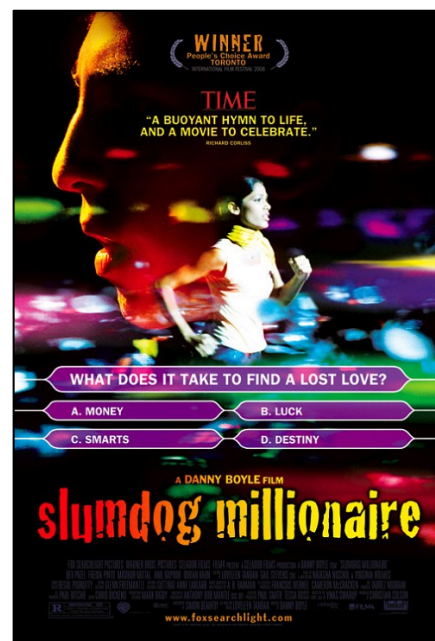
A hivatalos 40. Magyar Filmszemle honlapján részletes leírásokat, interjúkat, kritikákat, képeket és videó anyagokat találtok a filmekről. Január 31-ig közel 40000 jegy fogyott el, aznap 9000-en voltak kíváncsiak a vetített filmekre. A szervezők abban reménykednek, hogy megvalósul a nagy filmes álom, miszerint 33%-ban, egyenlő arányban mutatnak majd be, és készülnek ezek után animációs-, fikciós- és dokumentumfilmek is.

De ugye minket nem a megvalósíthatatlan elképzelések, statisztikák, nem is a számadatok érdekelnek, hanem a botrányok, hehe (bár erről is csak keveset tudok). Vicces, de az első díjat a 9 és fél randi c. film nyerte, mely a tavalyi filmszemléről lecsúszott, de idén ez volt a legnézettebb film. Ami még ennél is viccesebb, hogy a Valami Amerika 2-t, már eddig többen látták, mint a másik filmet (mindössze 1 hónap alatt), de már nem lehetett a legnézettebb kategóriában nevezni. Majd jövőre. Bizonyos filmeknek pedig állítólag nem



megfelelő minőségben szólt a hangja a vetítések alatt (mert a filmek nem készültek el időben, és ezért előfordul, VHS kaziról játszották le a moziban), de ezért a hibáért az alkotók nem egyszer a mozi üzemeltetőt okolták. Sokan a mostani filmszemlét tartják minden idők legsikeresebb filmszemléjének, persze ha nem így lenne, akkor is ezt mondanák. Egyébként a szervezők, és a közönség is egyöntetűen, első filmes rendező filmjét várják befutónak a fődíj elnyerésére, ami nem meglepő, mert túlnyomó többségben a játékfilm kategóriában első filmek jutottak be.

Igazából pedig apukám egyik filmötletéről és magáról a filmről szerettem volna írni, ami a „Legyen Ön is Millio-



Ez lényegében bizonyítja a kollektív tudat létezését, és hogy mindenkinek vannak jó ötletei, csak jókor kell lenni jó helyen.



Vass Teréz az Utolsó idők című filmben

mos!” című tv show-t dolgozta volna fel. A sztorit 4 éve mesélte el nekem a Visegrádi strandon. 2008-ban ugyanezt az ötletet Slumdog Millionaire címmel készítették el Indiában (Danny Boyle rendezésében, aki a Trainspotting-ot is alkotta). Ez lényegében bizonyítja a kollektív tudat létezését, és hogy mindenkinek vannak jó ötletei, csak jókor kell lenni jó helyen. És ha már volt olyan érzések mikor egy filmet néztetek, hogy „hé, ez már nekem is eszembe jutott!”, na akkor nekem ez az volt. A film mellel 4 Golden Globe díjat kapott és 10 Oscar-díjra jelölték (köztük a legjobb film díjára is)...

Lapzárta után: Az Utolsó idők, Mátyássy Áron filmje kapta a jubileumi 40. Magyar Filmszemle fődíját, az Arany Orsót, míg a legjobb rendezőnek járó elismerést Gárdos Péter vehette át Tréfa című alkotásáért kedden este a Budapest Kongresszusi Központban. (a szerk.)

Szabó Máté





KÖNYVKUCKÓ ÁGIVAL – GELENCSÉR ÁGI ROVATA

STENDHAL: VÖRÖS ÉS FEKETE

Igen jól látjátok, és igen tudom. Ez, akárhogy is szépítjük, bizony egy kötelező olvasmány volt, lesz, vagy épp az. És igen tudom. A kötelező azért kötelező, mert valószínűleg elég kevés olyan lelkes diák lenne, aki önszántából elolvasná. Avagy ahogy valószínűleg ti gondoljátok.

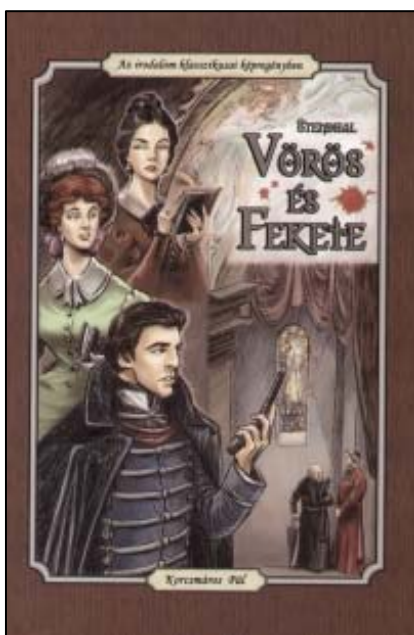
Tehát kezdjük Stendhálnál: Érdekes fazon volt. Meg volt róla győződve, hogy ő romantikus, de a többi romantikus kortársának stílusát, írásait nem nagyon csípte. Ráadásul az egy dolog, hogy ő romantikusnak gondolta magát - de hát ez már csak így van a férfiaknál☺ (nem bántásként) - csakhogy az utókor meg nem igazán gondolta romantikusnak szegényt... ennyit a helyes önkritikáról pff. Szóval a mi Stendhalunk egy romantikus érzületű, de valójában inkább realista író volt, aki mellesleg katonaként is szolgált Napóleon mellett, ami utólag nagyon is hasznosnak bizonyult, főleg számunkra. Megmagyarázom miért.

Nagyon könnyedén olvasható, sőt szinte olvastatja magát, majdnem, mint a Harry Potter☺

A Vörös és fekete egyik legszimpatikusabb vonása, hogy nagyon könnyedén olvasható, sőt szinte olvastatja magát, majdnem, mint a Harry Potter☺ csak kicsit mélyebb tartalommal. Ez pedig azért alakult így, mert kedves Stendhal ellentétben sok kortársával és elődjével, szerette az egyszerű, érthető, tiszta, egyenes beszédet, úgy gondolta, ez majd jobban átjön☺. Ennek érdekében mielőtt írásnak látott volna (mármint minden nap), Napóleon írásait olvasgatta, ami ugye katona beszéd volt, tehát rövid, tömör, érthető. Ez a nyelvi „puritánság” természetesen nem azt jelenti, hogy nem művészi a nyelvezet, csak nem olyan flinc-flancos.



A másik szimpi vonás, hogy nem unalmas. Nincsenek benne hosszú pangó részek, tele van intrikával, szerelemmel, megcsalással, és hogy ne női könyvnek tűnjön, van benne harc meg merénylet meg titkos gyűlés meg katonaság meg ilyenek. Tehát igazából minden megvan benne, ami egy hollywoodi sikerhez kellene. Apropos a lényeget felejttem el, a főhős és a sztori.



A főhős a fiatal parasztfiú, Julien Sorel, aki jóképű, intelligens és törekvő. Kívülről képmutató, belülről érzékeny. Lényegében van egy kis skizo beütése a srácnak, szeret magával beszélgetni a fejében (ez amúgy Stendhal forradalmi újítása), de egészen jófej. Bukik az idősebb nőkre, meg a fiatalabbakra is, de főként azokra, akikre nem szabadna neki. A legjobb, hogy a nők is döglenek érte, a szobalánytól a feleségen át a lányig. És miért? Fiúk figyelem...😊 annyit elárulok, hogy nem az izmok, a pénz, a kocsikulcs, vagy a CK farmer a megoldás, de könnyen kideríthetitek, ha elolvassátok a könyvet. Ezenkívül ma is érvényes fontos tanítások is vannak benne pl. a védekezés fontosságáról, és hogy mennyire nem kívánt tud lenni egy nem kívánt terhesség. No, akkor egy gyors sztori és be is fejezem, ígérem.

Tehát Julienünk nem akar paraszt (mint foglalkozás) lenni és rálép a karrieristák útjára, ami abban a korban a katonai (a vörös), vagy a papi (a fekete) pályát jelentette. Mivel nem nemes, ezért papnak tanul, közben elszeret egy feleséget

Lényegében van egy kis skizo beütése a srácnak, szeret magával beszélgetni a fejében (ez amúgy Stendhal forradalmi újítása), de egészen jófej.

(jó kis pap), aztán nagy mázli meg intelligencia segítségével Párizsba kerül, ahol meg a főnök lányába szeret bele. Bonyodalom, izgalom, dráma, a lényeg, hogy végül katona lehet, beteljesül az álom. Aztán a csillogás után ugye a bukás szokott jönni.

Azt már rátok bízom, hogy kiderítsétek a miérteket és a hogyanokat. Mindenesetre elmondhatom, hogy fordulatos, izgalmas, könnyen olvasható műről van szó, amit érdemes elolvasni. Jó hír, hogy legalább valószínűleg lesz egy jó érettségi tétel is, amiről, ha megkérdi a vizsgaelnök, hogy „és olvasta is a könyvet?”, akkor magabiztosan felelhetitek, hogy „hát persze és nagyon élveztem!” és ezek után boldogan vethetitek bele magatok a cím értelmezésébe és a regény elemzésébe.

**Gelencsér
Ági**





LEVÉL A LAKTANYÁBÓL 5.

Lovas hallgató jelentem:

Nos, elérkezett az a pillanat is, amire az elején már nagyon vártam (de utóbb már megbántam, hogy így éreztem): a záró járórvizsga, ami egyben azt is jelenti, hogy búcsút kell inteni Szentendrének, és az alakkiképzésnek. Sokkal egyszerűbb volt megcsinálni, mint ahogy azt én még a legelején hittem. 8 fős rajokra osztottak minket, miután elmentünk Izbégre, ahol a lőtér is van, megkaptuk az egy tájolónkat és egy azimut-vázlatot (inkább nem írom le konkrétan, mi az ☺, a lényege, hogy egy A/4-es lapon lévő vonalak, amit ha jól használok a tájolóval, akkor eljutok oda, ahova a vonalak mutatnak ☺), amin rajta voltak a vizsgahelyek és a távolságuk. Összesen 7 vizsgahely volt, valamelyik 1km-re, valamelyik csak 400 méterre. Volt Harcászat, Tereptan, Célmegjelölés, Eü ismeretek, Vegyvédelmi-műszaki ismeretek stb. Csak a tereptanom lett 3-as, a többi mind 4-esre vagy 5-ösre sikerült. Ez történt december 3-án, viszont ezt megelőzően 2-án még írunk kellett egy zárótesztet is, és persze a jól megérdemelt fizikai felmérő sem maradhatott el, amitől szokás szerint majdnem kiköptem a dohányos tüdőm ☺. Végül dec. 4-én megvolt a kibocsátó ünnepség is, a szokásos díszmenettel együtt.

5-én végre beköltöztünk az egyetemre, a Hungária körútra. Ez volt talán az első kellemes meglepetésem, ugyanis a kolesz teljesen színvonalas. 3 ágyas szobák hűtővel, tv-vel, saját fürdővel, ráadásul nyáron építették, szóval tényleg nagyon korrekt a hely. Viszont egyből sokkoltak, amikor közölték, hogy napi 10 órámm lesz, valamikor 6 angol és 4 KRESZ, vagy fordítva. Ugyanis február elejéig meg kell csinálni a b-és és a c-és jogosítványhoz szükséges összes elméletet, plusz még egy katonai szakmai angol nyelvvizsgát, de azt egyelőre csak alapfokon. A játékszabályok az egyetemen sem változtak, csak annyiban, hogy 05:30 helyett 06:00-kor kelünk, és minden reggel fel kell az egész hallgatói tagozatnak sorakozni a zászlófelvonáshoz, és az előljáró köszöntéséhez. Nagyon sok izgi dolog nem történt még itt, inkább az unalmasabbik egyetemista életet éljük, amikor is csak tanulás van és semmi más. Mondanom sem kell, mennyire visszasirom Szentendrét ☺..

Lovas hallgató





LEVÉL A TÁNCISKOLÁBÓL

Sziasztok!

Vége a félévnek, lassan a főiskolások is fellélegezhetnek a kínos vizsgák után. Decemberben és januárban én is túlestem számos megpróbáltatáson, kisebb-nagyobb sikerrel. Kezdő főiskolás létemre szembe kellett néznem a tanárok szigorúságával, hiszen akivel egy félévben 7szer találkozom, attól nem várhatom el, hogy elnéző legyen. Decemberben kb. 4 nap vizsgáztunk le a 12-14 tantárgyból, ami meglehetősen húzós volt. A gyakorlati táncórák még csak hagyján volt az elméletikhez képest.

Elméletből a legviccesebb a tánctörténelmi vizsga volt. Mindenki már fél 9kor elhelyezkedett a számára megfelelő helyen: vártuk a tanárt, aki beléptekor közölte, hogy egy szimmetrikus térformát vegyünk fel, és egyenlő távolságra legyenek a székek egymástól - ekkor már azért szorult mindenki ülepén a bugyi. Természetesen mindenki úgy érezte hirtelen magát, mint mikor télen Moszkvában jön egy kis erősebb szél, és a ruhából kilógó végtagjainkra ráfagy a hó. Senki nem mozdult, síri csend uralkodott. A vicc az egészben, hogy a tanár úr még ezt tetőzni is tudta azzal, hogy felállította az egész osztályt, és kiküldte a folyosóra, hogy várjunk, amíg elkészül a lapok kiosztásával. Azt hiszem, csak számomra volt ez poénos, mert a többiek abszolút nem nevettek. Hihetetlen volt a megfélemlítő képessége a vizsgának, és a tudatosság, amivel a beszűkített kereteket minket, hallgatókat a tanár úr. Látni azt, hogy 20-25 éves emberek berezelnek ilyen dolgok miatt, az hihetetlen!

A következő, ami sok közül a legfélelmetesebb volt, az a zeneelmélet vizsga. A szájról-szájra terjedő pletyka, ami azt tartalmazta, hogy a földbe tipor minden vizsgázót, akinek nem tetszik a feje, egy kicsit rosszul hangzik. Én természetesen nekifeküdtem ennek tudatában már előtte 8 nappal az anyagnak. Azt hittem, hogy ha tudok valamit, akkor talán nem szívja ki a vérem a tanár. **TÉVEDTEM!** A folytatást le se írom, mert nagyon kínos lenne, és hosszadalmas.

A január az újdonságokat hozta el az életemben. Hazaköltöztem a koliból, mert kaptam egy nagyon jó lehetőséget. Február közepétől gyerekeket fogok tanítani Szolnokon és környékén. Sokat számít ám, hogy az ember agya olyan dolgok körül forog, ami érdekli és nem végrehajtó egy cégnél.



Ilyenkor rájössz, hogy kik a barátaid abból a közezből, ahol éltél, kikkel tartod a kapcsolatot - kiket érdekel, hogy mi van veled, és sok ilyesmire ráébredsz. Vannak fájó dolgok, de talán jobb, ha ezek hamar kiderülnek az ember életének olyan szakaszában, amikor könnyebben elviseli a csalódást, az új és ismeretlen reményében. De van, amikor meglepődsz azon, aki felhív és jólesik, ha olyan ember érdeklődik irántad, akiről nem is gondolnád, hogy érdekli a sorsod.

Tehát sok tapasztalattal jár egy ilyen váltás! De azóta is január, Szolnok, szél és eső, de az élet még mindig izgalmas, és a hajam se egyenesedett ki!

*Üdvözlök mindenkit, és további jó tanulást! Hajrá Káldor kolisok!
Markóth Franciska*



Hogy hívják...

A nagymellű holland háziasszonyt?
- Melle Van Boven

Einstein gyerekeit?
- Zweistein....Dreistein.. ..

A spanyol tolvajt?
- Lopez de Futasztán

A messziről jött hajléktalant?
- Távcsovés

A kínai szakácsot?
- Váj Ling

A börtönbélyegzőt?
- Fogdapöcsét

Kínaiul a Jánost?
- Jan Csi

A magyar amatőr pornósztárszt?
- Petting Elek

A japán titkárnőt?
- Icuka Magacuki

A kongói fényképészt?
- Tekinca Vakumba

A hülye japánt?
- Ikunuku

A népi fertőtlenítőszert?
- Folklór

Az afrikai buszvezetőt?
- Bus man

Az elszegényedett nőgyógyászt?
- Méhenkórász



NASKE SÁNDOR ROVATA

- hogy az üveg valójában egy folyadék, csak a viszkozitása miatt hosszú idő kell ahhoz, hogy "elfolyjon". Ha a falnak támasztanál egy üveglapot, akkor jó néhány év után elhajolna.

- 1800 előtt nem készült külön cipő a jobb és bal lábra.
- a két legmagasabb IQ, amit átlagos teszt szerint mértek, nőké.
- évente több ember hal meg számár által, mint repülőgép-szerencsétlenségben.
- 1997-ben olyan sokat telefonált a Microsoft a szoftverek problémáinak kezelése kapcsán, hogy a telefonszámlájuk fél milliárd dollárral nőtt, ami több, mint amennyibe a szoftver kifejlesztése került.
- a világtörténelem leghosszabb műsormegszakítását a BBC követte el. Egy Miki egér rajzfilmet szakítottak félbe azzal a hírrel, hogy kitört a második világháború. 6 év múlva aztán akkurátusan folytatták a félbeszakadt rajzfilmet, pontosan attól a ponttól, ahol abbahagyták.
- a világ leghosszabb ma is használt földrajzi neve: Taumatawhakatangihangakoauauotamateaturip-ukakapikimaungahoronukupokaiwhenuakitanatahu, egy új-zélandi hegy neve.

1800 előtt nem készült külön cipő a jobb és bal lábra.

- az ember által valaha generált legnagyobb hőmérséklet 70 millió fok volt, amit 1978-ban a Princeton Egyetemen állítottak elő.
- bár több mint 20 000 méhfaj ismert, csak 4 fajuk készít mézet.
- 15 700 003 Ford T-Modell autót gyártottak, valamennyit fekete színben.
- az időszámításunk előtti harmadik században Eratoszthenész precíziós műszerek nélkül megmérte a Föld sugarát. Eredménye a jelenleg is elfogadott értékhez képest egy százalékos pontosságú.
- a kecskék pupillája téglalap alakú.
- az USA-ban 5 darab Las Vegas nevű város található
- a Dubaiban található Burj Al-Arab nevű szálloda a világ első és egyetlen 7 csillagos szállodája.
- a Phobos, a Mars egyik holdja olyan közel van a bolygóhoz, hogy a sarkkörön álló megfigyelő számára láthatatlan lenne. Naponta háromszor kerüli meg az anyabolygót.
- a nyulak immunisak a fekete özvegy pók mérgére.

N. S.

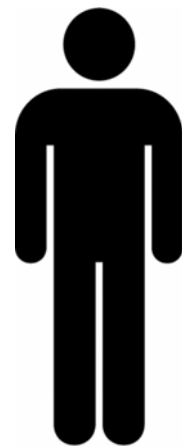




Unisex. Ez az új rovatunk címe. Minden számban egy olyan témát fogunk körüljárni, amit jól ki lehet tárgyalni női és férfi szemmel egyaránt.

SZILIKON ÉS BOTOX

XXI. század, most épp itt tartunk, éljük kis nyugodt életünket, tanulunk és dolgozunk, hogy legyen kocsi, kecső, zsebpénz a gyerekeknek. De ha jobban belegondolunk, történnek velünk furcsa dolgok is. A nagyszüleink megélték az első Tv-k megjelenését, sőt a számítógépeket is, igaz azt már nehezebben vette be gyomruk. Na de olyat, hogy egy nőnek két nap alatt kétszer akkora melle legyen? Na, az már nagyon sok, és nem csak a „großok” gyomra érzékeny rá.



Általában a nők „plasztikátlan” fele sincs kibékülve a szilikonnal. Legyünk őszinték, a rivalizálás a nők harmadlagos nemi jellege. Ez nem irigység, inkább szerintem igazságtalanságnak tartják. Olyan, mint a sportoknál a Fair play. Nem tartják sportszerűnek, hogy a hódításban ilyen eszközöket használjanak fel vetélytársaik ellenük. De a cici minősége férfi szemmel csak két dologból épül fel. Látvány és tapintás. A férfiak, ha látványról van szó, bírják a szilikonciciket. Feltéve akkor, ha a heg kulturáltan el van rejtve. Optimális méret, tartás, mégis mi kell még? A tapintás része a dolognak már bonyolultabb. Sokan azon a véleményen vannak, hogy „nem akarnak műanyaggal szeretkezni”. Szerintem érthető ez az álláspont is, de megint meg kell említeni azt a csoportot, akik a szimpatizánsai a „műanyagnak”. Itt már azt hiszem az ellenzők vannak túlsúlyban, de nem lehet kijelenteni azt, hogy a férfiakat zavarja a szilikon. Kidobna egy nőt az ágyából akármelyik férfi, csak azért mert műmelle van? Szerintem nem. Ezzel a téma, férfi szempontból, legfontosabb részét ki is tárgyaltuk.

De vigyázzatok, a plasztikai sebészet nem áll meg a ciciknél. Botoxot nyomnak mindenhova, vágnak, varrnak, színeznek. Van olyan férfi, aki befizeti a feleségét, és van olyan, aki mindennek elmondja azt a nőt, aki kés alá hajtja a fejét. Az én véleményem az, és szerintem nem vagyok vele egyedül, hogy addig nincs baj egyik ilyen műtéttel sem, amíg az alany megőrzi természetességét. Ha először találkozom egy ráncfelvarrt, és feltöltött nővel, ne tudjam, hogy meg van műtve, csak ha elmondja. Szerintem ez a természetesség.

Ha az én szavam nem elég, tessék csak megnézni Michael Jacksont. Az biztos hatásos lesz.

Fülöp Zoli



Napjaikban egyre elterjedtebb a fiatalok és idősebbek körében a plasztikai sebészet. Talán a legtöbbször által kedvelt a mellnagyobbítás. Sajnos elég sok fiatal széplány érzi magát „hátrányosabb” helyzetben, mert azt gondolja, hogy nem fog senkinek se tetszeni, ha nem 100-as a melle. Ennek oka talán az a mostanában kialakult sztereotípiája, miszerint a nagyobb mellek sokkal jobbak.



Ácsi, kinek jobbak? A férfiak nevében nem válaszolhatok, deee vannak olyan ismerőseim, akik szerint egy mell, ha kicsi és formás, az sokkal szebb. Mi lányok persze ezt a véleményt halljuk meg legkevésbé, inkább figyelünk azokra, akik azt mondják: „Odanézz! Ott jön egy bomba nő! Nézzétek, mekkora mellei vannak!” Ha még kihívóan is öltözik, mindenféle jelzővel beszélünk róla, de legbelül szeretnénk, ha mi lennénk a helyében, és rólunk beszélnének így (ezt nem a jelzőkre értettem☺). Örölnénk természetesen annak is, hogy a pasink a mi kebleinket csodálja, és ne más nőkre csorgassa a nyálát. Erre azt tudom mondani, hogy a külső megfog, a belső megtart.

Kérem szépen, mi is az a botox? Neeem, nem univerzális tisztítószer, és nem is egy üzemanyagféle.

De ne csak a mellekről beszéljünk! Másik, amit előszeretettel használ a gyengébbik nem (habár a mai világban már lassan a férfiaknál is természetes), az a botox. Kérem szépen, mi is az a botox? Neeem, nem univerzális tisztítószer, és nem is egy üzemanyagféle. A botox (Clostridium botulinum neurotoxin) injekció egy mimikai ráncok ellen kialakított anyag, amit egy fecskendővel adnak be az ember arcába. Elég durván hangzik. Állítólag, a botox izzadás ellen is jó. Ez a készítmény 4-6 hónap után felszívódik.

A magam részéről nem értem, hogy az ember miért nem tudja elfogadni magát úgy, ahogy van. Persze az még oké, ha valakit irtózatossá nagy fülekkel teremtett meg az ég, és azon akar korrigálni. Másik oldalról nézve ez a dolog költséges. Persze ha van melletted egy milliárdos ember, aki finanszírozza a mellműtétet vagy a botox-kezeléseidet, akkor minden rendben. De ha nem vagy ilyen szerencsés, akkor meggondolja az egyszerű halandó, hogy 300-400 ezer forintot fizessen érte....



Zeőke Szőke Anna



SZABÓ KRISTÓF ROVATA

SZŐKÉK - EGY FODRÁSZ NAPLÓJÁBÓL

Január 21., szerda

Ma bent volt Irina. Ő ukrán, természetes szőke, ezért is lepődtem meg, amikor először bejött, és azt mondta: „Szeretném hajam festeni szőkére.” Hirtelen nem tudtam, el tudom-e magyarázni neki a helyzetet olyan egyszerű szavakkal, hogy megértse, de aztán sikerült: „De szőke vagy.” Igen, mondta, de nem mindenhol ugyanúgy, és szeretné, ha egyszínű lenne a haja. „Ez hülye” - gondoltam magamban, „persze, úgy sokkal szebb lesz” - mondtam neki. Legyen egyszínű. Na, azóta szőkítem Irina szőke haját.

Irina más kérdésekben a természetesség híve: erősen izzadtságsgazú. Tíz perccel érkezése előtt kinyitom az üzletajtót, tíz perccel távozása után becsukom. Tapintatos vagyok: hadd higgye, hogy egész nap szellőztetek.

Egyszer épp Irinát festettem, amikor bejött az üzletbe egy hatalmas kopasz állat. Hirtelen ránéztem: nem hittem el, hogy befért az ajtón. Tudtam, hogy a védelmi pénzes lesz, a kozmetikában előző nap már jártak. Marokra fogtam a ritkítóollót, ha harcra kerülne a sor, amikor megszólalt. „Mikor végzesz, Irina?” Kiderült, hogy a szörny Irina élettársa, Szergej, a barátainak Kis-Szergej. Na mondom, ha ő Kis-Szergej, máhára nem akarok találkozni Nagy-Szergejjel. „Még fél óra, addig levágom a te hajadat is” - szaladt ki a számon, nyilvánvalóan önkívületi állapotban, hiszen Kis-Szergejnek lényegében nem is volt haja. Azért végigmentem rajta, de - ilyen se volt még korábban, meg azóta se - hajvágás után nem volt mit összesöpörnöm. Közben persze végig remegett a kezem: pontosan tudtam, ha megkarcolom a fülét, fogja a körkefét, ledugja a torkomon, és addig tartja ott, amíg már nem adok életjelet magamról. De végülis nem lett semmi baj, azóta Kis-Szergejt is én nyírom. Mielőtt jönnek, mindig bekapok egy fél xanaxot, ettől kicsit lelassulok, de legalább életben maradok. Ma viszont csak Irina jött, „Kis-Szergejnek dolga akadt” - mondta. Nem kérdeztem rá, hogy mi.

Január 22., csütörtök

Ma fiatalos napom volt, benn volt Rékszi. Vagyis rosszul írom, nem így betűzi a nevét, hanem x-szel és y-nal. Egyszer küldött a telefontomról egy sms-t, amit megmutatott, és azt így írta alá, innen tudom. Az sms az volt, hogy Hi ne hari h n írtam n pénz a telómon f4 tali szer Réxy. Gondolom a szer azt jelentette, hogy szeretlek.



Ma a Christina Agileráról (na az ő nevét meg fogalmam sincs, hogy kell leírni, mindegy, most már így marad), róla hozott képet, a Storyból vágta ki. Már rutinosan szereltem le: hümmögve, alaposan végignéztam a képet, „Neked ez nem állna jól”, mondtam sajnálkozva, és levágtam a haját ugyanolyanra, mint eddig. Utoljára akkor hagytam magam, amikor azt mondta, olyat akar, amilyen az Oláh Ibolyának van, mert az olyan egyedi. Hát szökén tényleg, gondoltam, és levágtam neki olyanra. De az volt az utolsó, azóta megoldom pszichológusból. Azt hiszem, a mesterem ezt nem helyeselné. Vendégkezelésből két tanítása volt. Az egyik, hogy ha a vendégnek korpás a haja, akkor nem azt mondjuk neki, hogy „De korpás a hajad!”, hanem azt, hogy „Elég száraz a fejbőröd.” A szavak fontosak. A másik pedig, hogy a vendég nem tud akkora ökörséget mondani, hogy te ne helyeseljél. Ha például azt mondja, hogy szerinte Magyarországnak is atombombát kellene gyártania, te nem azt mondod, hogy „Hülye vagy, mi a francnak?”, hanem azt, hogy igen, te is gondoltál már rá, akkor nem mernének velünk szívózni. De ha azt mondja, hogy nem érti, minek kell ennyi fegyver a világban, az összeset meg kéne semmisíteni, azt mondod, te sem érted. És egyébként ha csak teheted, ott vagy minden béketüntetésen (főleg, ha aznap délelőtti vagy). Ha pedig egy atombombás és egy békeaktivista vendéged van egyszerre, erre is megvan a megoldás: hagyd, hogy egymásnak essenek, visszavonulsz, és halkán dúdolván vágod a haját.

„Ez hülye” - gondoltam magamban, „persze, úgy sokkal szebb lesz” - mondtam neki.

Január 23., péntek

Na, ma bent volt a Kapás Valéria. Kiállhatatlan nő. Hideg szőke. Tíz éve jár hozzám, de úgy szólít, hogy „Ne haragudjon!” Ma viszont jó kedve volt, vagy mi. Úgyhogy ma nem úgy szólított, hogy „Ne haragudjon”. Hanem úgy, hogy „Ne haragudj!” Letegezett. Én persze nem tudtam mit kezdeni a hirtelen jött kedveséggel, nem mertem visszategezni. Egyszer, amikor meg nekem volt jó kedvem, mondta, hogy „Ne haragudjon!”, mire én: „Nem haragszom.” Ő haragudott. Két hónapig nem jött: a szomszéd utcába járt. De végül megenyhült és visszajött, hál’ Istennek. A szomszéd utcában azóta is emlegetik.

Már a bejelentkezése sem normális. Felhív: „Pénteken hány óráig dolgozik?” „Nyolcig.” „Köszönöm szépen, majd még visszahívom.” Ezt eddig nem tudta?! Mindig páros héten jön, mióta élek nyolcig dolgozok páros héten, de ő azért mindig megkérdezi. Aztán mindig leteszi. Aztán fél perc múlva megint hív: „Akkor pénteken hat órára szeretnék időpontot kérni, ha megfelel.” Megfelel. Hát hogyne felelne meg. Mindig pénteken jön, mindig hatra, hát hogyne felelne meg. Merek én akkorra mást beírni? Csak egy dolgot nem értek: vajon mi a fene történhet a



két hívás közötti fél percben?!

Na aztán pénteken megjön, rögtön átkapcsolatja a rádiót a Bartókra. Ma a Felszállott a pávára kevertem ki a festékét. Nagy öröm volt. Aztán, miközben festettem, folyton huzigatta lefelé a kendő alját, nehogy a festék ráspricceljen a szoknyájára. Mintha valaha ráment volna. Igaz, egyszer gondoltam rá, hogy direkt összefröcskölöm - de aztán inkább bevettem egy fél xanaxot.

Tíz százalék borravalót ad - de forintra pontosan. Most januárban áremelés volt, rejtett vigyorral mondtam neki az új árat, és néztem, ahogy számol, számol, kattogtak a fogaskerekek. Egy pillanatra eszembe jutott, hogy felajánlom neki a mobilomat, van benne számológép, de aztán gyorsan kivertem a fejemből.

Január 24., szombat

Ma bent volt Borika néni. Hát ő nagyon édes. Mielőtt jött, elkértem a kozmetikából a Korhatár magazint, mindig elhozom neki, nagyon szereti. Annyira, hogy ma úgy belemerült a Pécsi Ildikó-interjúba, hogy elfelejtett kijönni a búra alól. A másik vendég szólt, hogy mi ez az égett szag, disznót pörzsölnek a környéken, vagy mi? Kicsit megpörköldött Borika néni haja. Legalább jó erős lett a dauerja, alig bírtam kiszedni a csavarókat. Ő csak kuncogott az egészen: „Most már elmondhatom, hogy ilyen göndör haja senkinek nincs a világon! Még a Pécsi Ildikónak se!” - mondta. Ez utóbbit nem tudom, ő nem hozzám jár. Szóval Borika néni jól fogadta a dolgot, nagyon aranyos, csak a protézisét ne kattogtatná folyton olyan hangosan. A nyelvével kiveszi a helyéről, ide-oda koccintgatja a szájában, aztán visszahelyezi. De ezt úgy félpercenként. Irtó idegesítő. Több olyan vendégem is van, akitől, ha kérdezem, hányra akar jönni, azt mondja, bármikor jó, csak a fogsoros néni ne legyen ott. Egyszer összekeverültek Kis-Szergejjel. Na mondom, vége, Borika nénit se kell többet szőkitenem, Kis-Szergej kábé két kattogást fog kibírni, aztán egyik kezével Borika néni protézisát, a másikkal Borika nénit hajítja ki az utcára - de nem! Soha nem láttam még olyan készségesnek, mint akkor. Borika néni elbóbiskolt, lecsúszott az öléből a Korhatár magazin, Kis-Szergej már ugrott is, és felvette neki. Irina is csak nézett.

Ma nem futottak össze, egyedül hallgattam a protézis-koncertet.

Január 25., vasárnap

Ma elgondolkoztam, mért van az, hogy nekem csupa fura vendégem van. És rájöttem: hát persze, én is szőke vagyok!

**Szabó
Kristóf**





HOGYAN FELEJTSÜNK EL EGY...

...rossz emléket, egy arcot, egy negatív tanárt, esetleg egy vizsga tananyagát? Mindenkinek vannak olyan dolgai, amit szeretne inkább elfelejteni...

A **V**izsgaidőszak (a „kiszavazó show”) minden hallgatónak a rémálma. Egy idő után bemagyarázod magadnak, hogy igen, tök jó, hogy meg kell tanulnom fizika vizsgára a munkatételnek a gyorsulási egyenletből való levezetését. Mindegy, meg kell tanulni, akkor meg kell, majd elfelejtem. Érzitek a felesleges energia befektetést, nem? Megtanulod, közben már gondolkozol, hogy hogyan fogod likvidálni a tudást... Megviselő az egész. Ó igen, ez már a perverzitás határa, hogy az emberben olyan vágy ébred, hogy: Igen, menjük, írjuk meg a vizsgát, jó lesz!

Az a pillanat, amikor az ember leteszi a tollat és tudja, érzi, hogy meglesz, meglesz, meg kell lennie, majd beadja. Alapesetben ez pozitív érzés, tök jó. De délután látja, hogy kijavították és nem sikerült. Á. Kétségbeesés, kedvtelenség b*****olás stb. Tanuljunk. Megint. Van még 1 hét. Király, meg lehet csinálni, simán! Lassan telik az idő, közben Einstein relativitás-elméletét és az anyag-energia ekvivalenciát kifejező összefüggést próbálom megjegyezni. (Ugyan milyen hülyén hangzik az $E=mc^2$? ☺) Eljön a vizsga. Közben érzésem szerint éveket öregedtem... Kész, vége, lejárt az idő. Jön az ismerős jó érzés, hogy igen ez meglesz! Emlékeztek még? Már a tanulás közben gondolkodik az ember, hogy hogyan felejtí el ezt az egészet? Itt az idő, mikor felülírhatom a fizika helyét, egy jó kis Dr. House-szal.

De, a természetnek van egy fajta fura humorérzéke. Nem úgy mennek a dolgok, mint a gépeknél, hogy felülírod azt, ami nem kell. Az emberi agy nem adja könnyen magát! Nem lehet felülírni! Értitek, NEM! Elfelejteni sem lehet! Bosszant, pedig annyira elterveztem... Kezdem belátni, nem fog menni. Viszont nem bánom, hogy ezt mind abszolváltam, mert ezzel is több lettem. Csak utólag mondhatom, hogy: - Hát igen, erre nem volt szükségem az életben. Persze, ez is csak később fog kiderülni. Érzitek a „poént”? Ahhoz, hogy kijelentsd valamiről, hogy nem fogom használni soha (persze ennek ellenkezőjét sokan, sokszor hallották tőlem januárban...) ahhoz meg kell tanulni és évekkel később végiggondolni, hogy igen, ezt tényleg nem használtam soha, ezt kár volt megtanulni. Csúcs ez az érzés! ☺

Lez





Marco est,
2009. január 29.
fotók: Dorci, Sanyi